

Wiara czy uczynki. Spór między luteranami a katolikami.

PODSUMOWANIE KONFERENCJI

1. Marcin Luter sformułował pięć tez (dogmatów?) protestantyzmu, w tym:

SOLA GRATIA per SOLA FIDE – **jedynie łaska Boża** jest podstawą usprawiedliwienia grzesznika, **jedynie poprzez wiarę** i niezależnie od jego uczynków.

Kwestia ta stała się jedną z fundamentalnie spornych i zburzyła jedność w Kościele na drodze wzajemnych potępień doktrynalnych w XVI wieku.

Luteranie twierdzili, że „*Łaską zbawieni jesteście przez wiarę, i to nie z was: Boży to dar; nie z uczynków*”, zaś katolicy podkreślali, że do zbawienia potrzebne są też uczynki, cytując list św. Jakuba 2,24 „*Widzicie, że człowiek dostępuje usprawiedliwienia na podstawie uczynków, a nie samej tylko wiary*”.
2. Równoległe do sporów doktrynalnych postępowała polaryzacja podejścia wiernych do praktyki religijnej. Protestanci stawiali nacisk na osobistą relację z Bogiem, na osobiste studium Pisma Świętego, zaś katolicy na relację z hierarchią kościelną, która zapewniała im prawidłowość doktryny i bezpieczną interpretację Biblii. Praktykowano nawet przez wieki odwodzenie wiernych katolickich od czytania Pisma Świętego. Nadzieja zbawienia przeciętnych katolików oparta była na zaufaniu Kościołowi, zaś luteran na zaufaniu Pismu Świętemu i osobistemu rozeznaniu duchowemu. Kościół Katolicki znacząco otworzył się w czasie Soboru Watykańskiego II.
3. Różnorodność jest naturą Kościoła: *Kościół ukazuje się jednak w wielkiej różnorodności, która pochodzi zarówno z różności darów Bożych, jak i wielości otrzymujących je osób. W jedności Ludu Bożego gromadzi się różnorodność narodów i kultur. Wśród członków Kościoła istnieje różnorodność darów, zadań, sytuacji i sposobów życia: "We wspólnocie kościelnej prawomocnie istnieją partykularne Kościoły, korzystające z własnej tradycji". Wielkie bogactwo tej różnorodności nie sprzeciwia się jedności Kościoła. To grzech i ciężar jego konsekwencji zagraża nieustannie darowi jedności.* (KKK 814)
4. Jak przywracać jedność? KKK 821 wymienia następujące zalecenia:
 - a. stała odnowa Kościoła
 - b. nawrócenie serca
 - c. wspólna modlitwa, ponieważ "nawrócenie serca i świętość życia łącznie z publicznymi i prywatnymi modlitwami o jedność chrześcijan należy uznać za duszę całego ruchu ekumenicznego, a słusznie można je zwać ekumenizmem duchowym"
 - d. wzajemne poznanie braterskie
 - e. formacja ekumeniczna wiernych, a zwłaszcza kapłanów
 - f. dialog między teologami
 - g. spotkania między chrześcijanami różnych Kościołów i wspólnot
 - h. współpraca między chrześcijanami w różnych dziedzinach służby ludziom
5. W 1999 roku powstała Wspólna deklaracja o usprawiedliwieniu kościołów Katolickiego i Luterńskiego. Główne jej tezy są takie:
 - a. Oba Kościoły są teraz w stanie reprezentować wspólne rozumienie naszego usprawiedliwienia przez Bożą łaskę w wierze Chrystusa;
 - b. Nasze nowe życie zawdzięczamy wyłącznie miłosierdziu Bożemu, które sprawia przebaczenie i wszystko czyni nowe; miłosierdzie to możemy otrzymać jako dar i przyjąć we wierze, nigdy natomiast - w jakiegokolwiek bądź formie - nie możemy na nie zasłużyć. Usprawiedliwienie pozostaje stale niezasłużonym darem łaski.
 - c. Wiara jest czynna w miłości; dlatego chrześcijanin nie może i nie powinien pomijać uczynków. Dobre uczynki - życie chrześcijańskie we wierze, nadziei i miłości - wynikają z usprawiedliwienia i są jego owocami.

Dzięki tej uzgodnieniu tej niegdyś fundamentalnej kwestii nie ma już powodów do formułowania wzajemnych potępień doktrynalnych między katolikami a luteranami.

DZIELENIE

- Co dzieje się w waszej rodzinie?
- W jakiej intencji trzeba się za Ciebie modlić?
- Jak spędzasz ostatnio wolny czas?

- Czy znam jakieś osoby spoza Kościoła Katolickiego? Jakie mam doświadczenia kontaktu z nimi?
- Co jest ważniejsze: życie według dobrych zasad czy silna wiara?
- Czy obawiam się spotkań z protestantami? Dlaczego?
- Jakie sytuacje pomagają w pojednaniu między zwaśnionymi stronami? Jak to działa w przypadku sporu między kościołami?